

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

113. Decisio Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Bichio. Placentina, seu
Abulen. decimarum. Lunae 12. Decembris 1650.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

DECISIO CXIII.

Sacra Rotæ Romanæ coram R. P. D. Bichio.

Placentina seu Abulen. Decimarum.

Luna 12. Decembris 1650.

§. 1. Immemorabilis quasi possessio Patrum, & Monasterij Vallis Ecclesie percipiendi Decimas, & primitias in Territorio de Alarza apparet sufficienter iustificata ex pluribus testibus formiter examinatis deponentibus se per annos 40. & ultra vidisse semper Patres exigentes præfatas decimas scientibus, & patientibus Canonice Ecclesie Placentinæ, & Parocho de Paraleda, seu della Marta, & ita audivisse à suis maioribus qui ab eorum Antecessoribus idem audiverunt quodque in contrarium nihil unquam auditum fuerit coartando negatiam, quod aliter esse non possit, quin ipsi sciret, & attestando de publica voce, & fama iuxta requisita *cap. in c. 1. verbo memoria de præscriptio, in 6. quam sequitur Hofst. in cap. quid per nouale col. 2. vers. Nam & privilegium*, ibique Cardin. nu. 3. de verbor. signifi. Couarr. in cap. possessor. par. 2. §. 3. n. 7. de reg. iur. in 6. Rot. coram Cauall. decisi. 56. num. 1. & in recent. decisi. 502. eodem num. par. 4. & decisi. 56. numer. 7. par. septima & fuit dictum in Pamphilonen. in vis nominandi Vicarium 14. Decembris 1648. coram R. P. D. meo Orribano.

2. Vnde merito responderunt Domini pro confirmatione sententiæ Rotalis; Nam illa attenda cessat assistentia Iuris, quam pretendit Parochus super decimarum exactione, esto quod bona probarentur sita intra limites suæ Parochiæ, ad not. per gloss. in cap. in aliquibus, vers. quia Clerici decim. Rebuff. eodem rr. q. 13. num. 63. Monet. c. 5. n. 107. vers. tertia conclusio. Marefcott. variar. resol. lib. 1. cap. 12. n. 31. Rot. post secundum volum. consil. Fatimac. decisi. 103. num. 3. Crese. tit. de decimis decisi. 1. n. 2. & segg. Pen. decisi. 137. num. 1. & 2. Cauall. decisi. 656. num. 10. And. decisi. 39. num. 5. Duran. decisi. 21. numer. septimo cum aliis adductis per Add. ad sanct. mem. Gregor. decisi. 312. n. 4. vers. Item assistentia, & per Modern. de manuten. obser. 45. num. 22 & segg.

3. Habet enim Immemorabilis vim veri, & tituli, vt inquit Gabr. de præscriptio. concl. 1. n. 44. Gozad. consil. 8. sub nu. 37. vers. & ratio est, Mandos. consil. 28. num. decimo primo & consil. 36. num. decimo Caputaq. decisi. 355. par. 2. Et inducit præsumptionem dispensationis, & privilegij Apostolici, ac recipit fomentum lege gloss. in cap. super quibusdam verbo non exiat, de verbor. signifi. Fel. in cap. cum nobis n. 2. post med. vers. Præterea de præscriptio. Dec. consil. 85. n. 2. vers. huius tamen non obstant. Rol. consil. 66. n. 40. & segg. lib. 2. Rot. coram Pen. dec. 103. n. 3. & potest vigore illius allegari melior titulus de mundo per text. in l. si quis diuturno ff. si seruit vindic. Rot. in recent. decisi. 614. sub num. 1. vers. & merito par. 2. decisi. 27. n. 8. par. 4. tom. 2. & dec. 150. n. 4. & segg. par. 5.

4. Immo ultra immemorabilem habent Patres amplissima Privilegia Bonifacij VIII. Martini Quinti, Sixti Quarti, & aliorum Pontificum sapienter canonizata per decisiones, & sententiæ Rotales, in quibus conceditur Ius percipiendi præfatas decimas; Itaut de pertinentia illarum non valeat dubitari *cap. cum contingat in fine ibique gloss. verbo rationabilis causa de decim. cap. dudum de priuile. Cassad. dec. 1. eod. tit. & in recent. decisi. 103. n. 3. & 4. & decisi. 193. a n. 1. par. 7.*

5. Nec dicatur quod Privilegia prædicta excludant immemorabilem, quæ pro sui substantia supponit ne-

Tom. VII.

gatiuam principij. Quis id bene procederet, si initium desumeretur ex Privilegiis; sed verò cum fundamentum fiat in immemorabili, & Privilegia deducuntur tantummodo ad corroborationem, & ad maiorem cautelam *cap. cum persona, ibique gloss. verbo munitos de priuile. in sexto, Dec. consil. 271. n. 19. Rot. in recent. decisi. 27. n. 15. par. 4. tom. 2. in Constantien. luxif. lib. 16. Nouemb. 1607. coram Ortembergio in Toletana decimarum. 16. Mart. 1648. coram meo, & in Bonon. Archiepiscopis veratus 25. eiusdem mensis, & anni coram R. P. D. meo Corrado.*

6. Nam immemorabilis includit tempus infinitum, à quo licet dematur quodlibet tempus finitum semper remanet infinitum, siue præscriptio immemorabilis, Oldrad. consil. 254. n. 18. & seg. Molin. de Hisp. primog. lib. 2. cap. 6. n. 46. & 47. Rot. coram Seraph. dec. 1367. n. 3. & 4. coram Pen. dec. 141. eisdem numeris.

7. Non obstat, quod testes deponentes de immemorabili fuerint examinati coram Iudice recusato; Nam cessat obiectum tum ex eo quod reculatio non fuit facta ante litem contestatam, nec præcessit examen, apertissimè, *C. de indic. gloss. in cap. pastoralis verbo potestate, de exceptio. Marant. de ord. iudic. par. 6. verbo, & quandoque appellatur n. 26. Couarr. pract. quest. c. 26. n. 2. tum etiam quia per comparitionem ex aduerso factam coram eodem Iudice, & inductionem aliorum testium, non repetita protestatione censetur à reculatione recessum *cap. gratum de off. deleg. cap. sollicitudinem, de appell. Rot. diuers. decisi. 563. nu. 3. & 4. par. & coram Seraph. dec. 971. n. 2. & dec. 1057. n. 1. & seg. & in Tridentina decimarum 21. Iunij 1610. coram sacro patre Marchel. de comm. tom. 2. fol. 387. n. 1.**

8. E contra vero non obstant testes pro Capitulo, & Parocho examinati; Quia quoad primum, & secundum examen nullitas est defectu citationis ad viden. illos iurare c. 2. ibique DD. de testib. Caputaq. dec. 274. n. 3. par. 3. sanct. mem. Greg. dec. 268. n. 2. & in rec. dec. 254. num. 20. par. 7.

9. Vltimum autem factum fuit in loco Peralde qui nec in citationibus, nec in pratensis notificationibus legitur vilo modo expressus, vt prout necessarium erat ad hoc vt citati potuissent assistere examini And. decisi. 41. n. 5. Comitul. decisi. 108. n. 11. Buratt. dec. 565. n. 3. & in recent. decisi. 686. n. 2. in fin. par. 1. & dec. 655. n. 3. par. 2.

Cætera bene tolluntur per decisiones in causa factas, ex quibus conclusum fuit pro confessione sententiæ Rotalis, altera tantum parte informante, &c.

DECISIO CXIV.

Sacra Rotæ Romanæ coram R. P. D. Terraconen.

In causa Meleuitana nullitatis Professionis.

Luna 13. Ianuarij 1653.

§. 1. **O** Vamuis Rota sub die 10. Decembris 1649. exilimauerit Professionem emissam per Marchionem Petrum Corsinum in Religione Hierosolymitana validam fuisse non obitante defectu integri anni notitiatus ac omissione ornatus cinguli militaris ex quibus solammodo inualiditatem prædictæ professionis resultare prætendebatur ex adductis in ipsa decisione. Attamen re proposita super eisdem plurius causa vtraque parte accerrimè informante ob varias probationes per prædictum Petrum postea factas ab huiusmodi resolutione hodie Domini recedendum esse resoluerunt.

2. Nam ex prædictis probationibus clarè elicitur huiusmodi professionem fuisse per vim, & metum extortâ, dum Testes examinati optinè concludunt, quod

H h 2 dictus

dictus Petrus toto tempore quo in conuentu commoratus fuit ad effectum annuum probationis peragendi semper publice, & palam dixit, & declarauit in predicto conuentu dumtaxat commorari ad hoc ut bonum mem. Corsino eius Patruo ita mandari satisfaceret, & obtemperaret, non autem ad effectum suscipiendi habitum regularem, ac professionem in Religione emittendi. Hocque actibus positius comprobauit, dum bis e conuentu nulla emissâ professione discessit omnibus propalando se nolle esse Religiosum, & hac de causa omnia mobilia quae ad proprium usum ibidem detinebat, vendidit, protestando se nunquam ad conuentum redditurum ex auctoritate quam erga Religionem habebat, quinimo ad professionem ipsam non sponte deuenit, sed coactè, & cum lacrimis, attento quod eius Patruus ita iussit, & voluit, vel deponunt predicti Testes examinati eius *Summ. num. 3. & seqq.* Qui vltcrius dicunt, quod post professionem dictus Petrus in eodem animo permansit dum omnibus publicè propalauit huiusmodi professionem fuisse per vim, & metum ab ipso extortam, itaut nullo modo sustineri possit, cum ipse nunquam haberit animum emittendi professionem, & ob id gratias Deo reddidit auditio, quod Religio eius Professionem acceptare noluit. Ex his enim cum appareat Petrum tam ac in ipso actu, quam post Professionem habuisse auesionem à Religione, vt desumitur ex supradictis facti circumstantiis, ex quibus resultare clarum metus probationem aduertit Rota *decision. 779. per tot. par. tertia recent. & in Messanen. nullitatis Professionis 23. Martij, & 20. Nouembris 1642. coram Reueren. D. meo Peutingen.* dicendum est professionem non sponte factam, sed coactè per vim, & metum à Patruo eidem inculsum nullo modo validam esse, cum nullum bonum sit, nisi voluntarium per *glos. in cap. presens Clericus 22. quest. 3. & in terminis pluries respondit Rota coram Greg. dec. 326. per tot. ac coram R. B. D. meo Peutingen. in dicta Messanen. nullitatis Professionis, & in Vlixbonen. pariter nullitatis Professionis 16. Iulij eodem anno coram Reuerendissimo Salamantino, ac 29. Ianuarij, & 10. Decembris 1646. coram bon. mem. Arguelles.*

3. Vltcrius ponderabant DD. ad comprobandum huiusmodi metum, quod Petrus, qui spatio 33. mensium quo in Conuentu permansit semper constanter dixerit nolle professionem emittere, imo ab illo discesserit delibèrè animo non profitendi, reuersus postea ad Patruum, illico nulla extrinseca compellente causa ad professionem deuenit. Vnde est proflus inuerisimile, quod sponte, non autem coactè hunc actum fecisset, quam in veri similitudinem pro metu presumendo aliàs admisit Rota coram Gregorio *dicta decis. 326. num. 6. vers. & multum in eo valet argumentum ac decis. 643. numer. 19. in fin. vers. Ad metum autem probationem par. 1. recent. & decis. 86. nam. 16. & sequen. coram Buratio, & in dicta Vlixbonen. nullitatis Professionis 29. Ianuarij 1646. §. decimo, addebat vnus ex Dominis.* Et quod admittit omnem difficultatem circa vis, & metus probationem est epistola conscripta ab eodem Patruo, huiusmodi coactionem factam Petro factus fuit, ibi, *con queua controuersia si venne à me, la quale io accommodai con la promessa fattami dal Marchese d'acceptar la raticatione; e con il forzare Fr. Pietro à far la professione, & infra, Et io in conscientia saepe obligato ad aiutarlo come Auhore che contro sua voglia habita presa la Croce, e fatta la Professione.* Ex quibus certis clare desumitur professionem fuisse coactiuam, & consensum metu extortum à Petro; Vnde nefas est dubitari, quin metus sit sufficienter probatus vt firmant *Monald. conf. quinto num. 8. libro secundo.* Barbol. in suis *vor. decis. vor. 16. numer. 55.* quibus stantibus non videtur discutienda causa ipsius

metus, & an fuerit cadens in constantem virum, cum hac discussio sit admittenda quando ex facto non respicitur metus probatio Abb. in *cap. nonne 5. n. 1. post med. ligitur de presump. cuius dictum sequuntur Marfil. fin. gul. 247. numer. 2. Monald. dicto conf. 5. numer. 45. & 46. libro secundo Barbol. vor. 1. num. 40. lib. 1. & me praesentis, vel futuri mali ad text. in l. 1. ff. de eo quod met. caus. & glos. in cap. vnico verb. vis eodem tit. Ex quo sufficit quod de his adit iusta suspicio, vt notant in l. fin. numer. secundo C. de iur. dether. cum aliis relatis per Gregor. *decis. 374. numer. decimo septimo & 18.* sola enim timoris suspicio in animo impressa metum inducit, & liberum consensum tollit *Dec. conf. 499. n. 10. Bald. conf. 165. num. 6. & Malcaud. de probat. concl. 2555. num. 17. Sanch. de matrim. lib. 4. disp. 1. n. 17.**

4. Nec dicatur quod ad inuvalidandam promissionem requiritur metus cadens in constantem virum, de quo per *glos. in cap. si quandoque 15. quest. 6. in verb. per metum, & l. conuener. & l. nec timorem ff. de eo quod met. caus.* Nam ultra deducta in §. praecedenti ad hunc effectum fat est metus reuerentialis, quem Petrus erga Patruum habebat etiam absque minis propter libertatem ad hunc actum requisitam ad *glos. in cap. presens. 20. quest. 13. in verb. Patrem in fin. & firmat. Elig. Bas. in suo tract. flor. 101. theolog. in verb. metus num. 3. Rodriquez quest. regul. tom. 3. quest. 17. ar. 18. Ciaulin. controu. lib. 1. cap. 108. num. 27. ac de metu reuerentiali Padagogiam officio sumti in puero 15. annorum tradit Barbol. *dicto lib. 1. vor. 1. num. 41. cum seqq. cum alijs per Rot. coram Merlin. decis. 490. num. 2. & 3. ac in dicta Vlixbonen. nullitatis Professionis 10. Decembris 1646. §. & quicquid sit, ac in dicta Burgen. nullitatis Professionis 16. Aprilis 1649. §. quae omnia coram bon. mem. Arguelles.**

5. Nec haesitandum est quin in Petro adesset metus reuerentialis erga Patruum. Tum quia certum est in Nepote semper cadere dictum metum reuerentialem vt firmant *Anchar. conf. 339. numero primo Crau. conf. 976. numer. decimo sexto Menoch. conf. primo, numer. 492. Gutier. conf. decimo sexto, numer. decimo septimo Sanchez dicto libro quarto, disputat. sexta numer. 34. Grass. de exceptionib. except. vndecima, numer. 35. Pas. de iur. patr. pot. par. tertia capite secundo, numer. 37. in fin. cum alijs adductis per Rotam *decis. 315. numer. quinto, parte quinta, recent.* Tum etiam quia de hoc concludenter deponunt Testes examinati, qui dicunt praedictum Petrum fuisse semper obsequiosissimum, prout exitus comprobauit dum obtemperando duntaxat Patruo professionem emisit, attenta praesertim qualitate personae ipsius Patruo, non solum respectu seueritatis naturae, sed etiam respectu eius auctoritatis, & virtutis, quibus si morte praeventus non fuisset ad maiores honores, & dignitates adscriptus esset, quae qualitas personae iuncta cum metu reuerentiali efficaciorum reddere timoris probationem animaduertit Rota coram Gregor. *dec. 384. n. 16. Dec. in cap. questum num. 30. de offic. deleg. Abbas in eicium virum 12. n. 8. vers. ad idem de regular.**

6. Ultra quod ex abundantia in praesenti metum adfuisse cadentem in constantem virum satis patet ex eo, quia Patruus Petro comminatus fuit eius perpetuam indignationem, si professionem non emitteret, vt deponunt Testes, ibi. *E più volte e minaccio di voler esse obedito altrimenti faceffe pensiero di non heuer mai bene e di non se gli appartenere cosa alcuna, e sarebbe sempre stato in sua disgratia &c.* Ex quibus minis licet dici nequeat fuisse inductum metum cadentem in constantem virum, nihilominus hoc procedit quando comminata indignatio, & miseria non diu permanenda

erat, sed aderat spes futurae reconciliationis; secus autem est, si minatus verè timeret diuturnam fore indignationem ac semper se habiturum Patrum indignationem, prout in casu nostro deponunt testes, quo casu consideratur metus cadens in constantem virtutem, ut distinguitur explicat Sanchez dicto lib. 4. disputat. 6. numer. 14. & sequitur Diana resolut. moral. par. 3. tractat. 4. resol. 20. vers. sed aliqui Peyr. in tract. de matrim. lib. 4. cap. 5. numer. 6. & sequen. ubi conciliantur contrariae opiniones, Quinimo ad hunc effectum persuasiones, & importunas instantias cum metu reverentialem coniuncto proueniunt ab eo quem reuerentur saluti esse probant Sanchez dicto lib. 4. disp. 7. num. sex-10 Cabrer. de met. libro secundo, cap. 20. numer. 15. Barbof. lib. 2. vot. 16. numer. 30. Couarr. de Sponsal. par. 2. cap. 3. §. 6. in fin. cum aliis per Rot. decis. 105. numer. 3. par. 3. recent. Gregor. dicta decis. 326. numer. 17. & in dicta Vlixbonen. nullitatis professionis 29. Ianuarij 1646. §. 4. concurunt: Vnde quando supra dicta de per se non sufficerent ad probandum metum simul tamen iniuncta efficiere plenam probationem in terminis firmavit Rot. in dicta Vlixbonen. 10. Decemb. 1646. sub §. ex quibus satis apparet vers. praesertim quia praedictis enim concurrentibus nec minae desiderantur Garz. de nobil. gloss. 1. n. 18. Ciarlin. contr. 108. numer. 4. & multo minus sunt necessariae cum requisitis cumulatis à Sanch. de matrim. lib. 4. disp. 1. n. 10. quae tunc debent concurrere quando sola minae dederunt causam timori Greg. dec. 374. n. 14 Ruin. conf. 121. n. 9. lib. 4. Barbof. lib. 2. vot. 16. n. 44. & 58.

7. Nec obstant, quod aliqui testes dicunt quod dictus Petrus post emissam Professionem cum Patruo associatus hilari vultu accessit non solum ad Oratorem Religionis, sed ad alios Equites eisdem notificando praedictum actum ab ipso sponte gestum. Quia hoc euenit in praesentia Patruj, qui metum impellebat; Vnde huiusmodi actus ut meticulosus etiam praesumendus sit stante eadem causa metus cap. 1. cum gloss. in verb. post modum de his qui mer. caus. Paris. consil. 139. numer. 23. vol. 4. Mantia. dec. 112. n. 13. vers. se. licet his testibus, ac dec. 115. numer. 9. part. 5. recent. & part. septima decis. 172. numer. 43. cum aliis adductis in dicta Meslanen. nullitatis 24. Nouembris 1642. §. fin. coram R. P. D. meo Pentingero. Ultra quod plures creditur duobus Testibus deponentibus super metu, quam mille super spontanea voluntate Innoc. in cap. super hoc numer. secundo de re-nunc. Menoch. de praesump. libro tertio presump. 126. numer. 31. Sanchez dicto libro quarto, disp. 27. numer. 1. Scraphin. decision. §. 1. numer. 7. Greg. dicta decis. 326. numer. 27. cum aliis in dicta Vlixbonen. nullitatis professionis 29. Ianuarij 1646. Nec visè fuerunt coram bon. mem. Arguelles.

8. Nec pariter obstant literae Patruo, & fratri ab eodè Petro conscriptae, ex quibus resultat praetenditur, & voluntarium initium, & quod eius dissentus à Religione oriebatur solummodo ex interesse burfali, quod inter fratres vigeat, non autem ex auersione à Religione. Voluntarium enim initium non probant literae conscriptae anno 1635. & 1636. cum nihil concludant, dubiae sint, & licet in prima facie praeserant aliqualem assensum, concludunt tamen dissentum; Interesse autem burfale excluditur ex ipsius expressa declaratione dum publice, & palam dicebat se nolle esse Religiosum, quamuis in Conuentu permaneret non ex causa burfali, sed ex auersione quam erga Religionem habeat, ut concludenter deponunt praedicti Testes. Et licet in praedictis literis de huiusmodi interesse aliqua habeatur mentio, hoc tamen Petrus praebat Patruo, pro causa ut in longum protraheret coactam, & optatam ab eo professionem, hocque magis iustificatur aduertendo, quod in eisdem literis ipse nunquam se restrinxit ad speciem interesse, sed semper va-

riando varias difficultates excitabat, ad hoc ut magis differret praedictam professionem, quocirca ex his non solum excluditur metus probatus, quinimo ille magis concluditur, dum declarationes spontaneae emissa coram eo, qui metum incutit potius metum geminant, quam eneruant, ut firmat Alexand. conf. 99. numer. 8. lib. tertio Rhin. conf. 132. n. 4. l. 4. Euerard. con. 19. n. 17. & seqq. cum aliis per Barbof. dicto vot. 1. n. 104. lib. 1.

9. Praterea dixerunt Domini professionem esse nullam ex defectu legitimi nouitatus, quia Petrus secunda vice discessit à Conuentu animo delibato non profitendi, ut deponunt Testes dicto Summario numer. 6. Quo stante licet annus probationis fuisset iam legitime perfectus, tenebatur tamen pro validitate professionis nouum annum peragere, ut declarat Suarez de Relig. tom. 3. lib. 3. cap. 14. numer. 10. & sequen. Peyr. de regul. lib. 1. tom. 2. de Prelat. quest. 3. cap. 1. §. 2. n. 99. & 100. & admittitur in praeferita decisione sub dicto §. 1. vers. non autem animo dimittendi habitum ea ratione, quia si annus Nouitatus inductus fuit ad hoc, ut Nouitatus probet onera Religionis, ac Religio vitam & mores nominis, utique dum ipse discedit animo delibato non profitendi praesumendum est nolle subire Religionis onera, ideo si mutato proposito professionem emittere velit, eget noua probatione, ut ratio-cinatur Lap. alleg. 46. numer. 3. in fine, & per Rot. in d. Burgen. nullitatis Professionis 16. Aprilis 1649. in princ. coram Arguelles.

10. Quod si conclusio superius firmata est iustissima quando in actu professionis potest in Nouitio considerari mutatio propositi, & voluntas omnino spontanea, à fortiori procedit in casu nostro in quo euidentior apparuit auersio animi, & libertatem non profitendi.

11. Itaque etiam Professio uti facta non praecedente legitimo anno probationis nullius est momenti, ut sancitum est in Saero Concilio Tridentino sess. 25. c. 15. de Regular. eo magis quia in praesenti, ex supra adductis meticulosa apparet ex dispositione eiusdem Saeri Concilij dicta sess. 25. cap. 19. cum aliis relatis ibidem per Barbof. n. 4. & 34. ac per Rot. in dicta Vlixbonen. nullitatis Professionis 10. Decemb. 1646. §. Quo metu dato coram bon. memoria Arguelles.

12. His itaque positis alia insurgit nullitas praedictae professionis tanquam factae vigore breuis Apostolicae, quod fuit subreptitiae obtentum, nam emanauit cum narratiua quod annus probationis fuerit legitime in Conuentu completus, & tamen ex supra adductis apparet hoc non iustificari. Vnde cum fuerit falsa expressio circa ea, quae difficiliorum reddere poterant gratiam, non est debitum intrare subreptionis vitium Scraphin. decis. 508. numer. 9. ac decis. 94. numer. 6. par. 7. rec. Ideo uti subreptitium nullum tribuit ius executori, nec supplicanti, non caret omni effectu. Caputaq. dec. 39. part. 2. Penia decis. 522. n. 3. sicque tripliciter inualida praedicta professio remansit, nempe uti per metum exorta, ac nullo praecedenti legitimo probationis anno, nec non uti facta vigore breuis subreptitij, ut supra firmatum fuit.

13. Actus vero adducti ad comprobandum quod dicta professio saltem fuisset tacite ratificata non fuerunt habiti in consideratione ad effectum inducendi praedictam tacitam ratificationem; Tum quia in hoc casu obstat regula, ut non possit ratificari, quod ab initio de iure non subsistit ad text. in cap. confirmatur 16. de regul. iur. in sexto & late firmatum fuit in dicta Vlixbonen. nullitatis professionis 16. Iunij 1642. coram Reuerendissimo Salamartino. Tum etiam quia in praesenti adest defectus Nouitatus, qui cum expressam annullat multo magis tacitam irritare debet ex ponderatis per Sanchez de matrim. lib. 7. disp. 3. §. n. 34. & in

terminis Suarez de Relig. tom. 3. lib. 7. cap. 1. n. 8. Nauarr. lib. 3. dicto consil. 26. num. 19. & sequenti. de Regul. tam pariter quia admissio etiam sine veri praedictio, quod Petrus habitum gestauerit, alioque actus solis professus conuenientibus fecerit spatio longissimi temporis praetermissio quod aliqui gesti fuerunt durante eadem causa metus, dum adhuc uiuebat Patruus, ideo uti meticulosi non sunt habendi in consideratione ex supra allegatis. Ex his multa tamen inducta sunt sufficiens ratificatio, nisi Petrus sciebat ex illis resultare tacitam ratificationem, & in simul opus est, quod gesta sunt cum animo ratificandi, quod in casu nostro consideratur, ut tenent Sanchez dicta disp. 37. num. 9. Caiet. ibi 2. quest. 189. art. 5. Nauarr. dicto consil. 26. numer. 18. & consil. 28. numer. 7. de Regul. & Consuet. 4. num. 74. vers. Quoniam autem tria eodem rit. ac in manuali cap. 12. num. 17. Gratian. discept. 440. numer. 2. cum aliis late deductis in dicta Vlixbonen. 10. Decembris 1646. §. nulla adest quidem ratificatio. Tum denique quia ad inducendam praedictam ratificationem concurrere debebat etiam consensus Religionis cum ipsa in praesenti de casu emissam professionem ante praesentem ratificationem rececit, tunc enim non potest Nouitius professionem ab initio nullam ratificare sine nouo consensu Superioris, ut conciliando contrarias opinionem firmant Surd. consil. 364. n. 47. cum segg. Less. de Inst. & Iur. lib. 2. cap. 4. dub. 6. sub n. 66. in fin. versic. Adverte tamen, & late comprobatum fuit in mox allegata Vlixbonen. nullitatis professionis sub §. quibus addebatur.

14. Ultra quod omnes actus adducti uti aequiuoci, & non concludentes nullius sunt momenti, dum habemus expressum Petri dissentium, qui facit cessare tacitum consensum ab eis aliquo modo resultantem ex adductis per adden. ad Greg. dec. 385. n. 6. post med. vers. Excluditur autem & dec. 705. n. 3. part. 2. recent. ac dec. 60. n. 14. & segg. post Yuian. de iure patr. cum aliis in terminis deductis in d. Vlixbonen. nullitatis professionis 16. Iunii 1642. §. Nec dicta coram Reuerend. Salamantino, & 10 Decembris 1646. §. cu ergo praesumptio coram bon. mem. Arguelles.

15. Nec aliqua vis fieri potest super petitione scutorum 10000. facta per Petrum, super qua totum consistebat fundamentum partis, dum in ea asseritur ipsum fecisse solemnem professionem. Quia praetermissio quod dicta asseritio professionis intelligi potest de facto, non autem de iure Rota in Romana, seu Velierna assidua 15. Martij 1652. §. memoriale coram R. P. D. meo Bichio, dicta peritio emanauit a quodam Procuratore carente mandato procurat. ideo nullo modo potuit Petro praedictare Castr. in non solum n. 2. ff. de Procur. Gregor. dec. 407. n. 3. cum aliis late relatis in dec. 659. n. 5. coram Merlinio, praesertim quia huiusmodi summa soluenda non erat post emissam professionem, sed quotiescumque Petro obtulerit occasio alicuius muneris honorifici, tam in Religione, quam extra. Vnde dum facta fuit dumtaxat ad consequendum commodum praedictarum pecuniarum nullo pacto importare potest ratificationem professionis, ut tenuit Rota in dicta Messanen. nullitatis Professionis 23. Maij 1642. coram R. P. D. meo Peuringero §. pariter non obstat dixerunt, & in dicta Vlixbonen. 10. Decembris 1646. §. maxime cum non sit probata. Et in omnem casum semper obstant conclusiones contra tacitam supra adducta, & praesertim regula, ut non possit ratificari, quod de iure ab initio non subsistit ad d. text. in consuetudinibus de reg. iur. in c. cum aliis in dicta Vlixbonen. 15. Iunii 1652. coram Reuerendiss. Salamantino.

16. Denique non obstat conclusio, quod in dubio facienda est interpretatio, ita ut professio iustineatur. Quia illa praecedit quando dubitatur de validitate ex alio capite, quam ex defectu consensus, prout in praesenti, quod stante Imper facienda est interpretatio pro libertate personae, Rel. ff. consil. 78. col. vlt. vers. Nec me contur-

bat, Deus autem voluntarios sibi eligit milites cap. non est 1. q. 5. a. Et vero seruicia conueniunt etiam verbi 23. q. 6. & aduertit Rota in dicta Vlixbonen. nullitatis professionis 29. Iannarij 1646. sine. Et ita, &c. Vtraque, &c.

DECISIO CXV.

Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Albergo.

In causa Trullen. Matrimonij.

Mercurij 15. Iannarij 1653.

§. 1. Summorum Pontificum monitis, & aliorum Principum suasionibus indulgens boni mem. Henricus II. Lotharingie, & Barri Dux Serenissimum D. Nicolaem filiam primogenitam, Ludouico Guisio sponsam, ad tollenda dissidia, quae inde ex futura Ducatum successione excitari poterant, inquit tradere promisit Serenissimo D. Duci Carolo Francisci Principis Vallemontani sui fratris filio primogenito, & Doralis desuper corfecto instrumento vices Patrochij gerente Patre Dominico Ordinis Discalceatorum viro eximia pietatis, de mandato Fel. record. Pauli V. & Greg. XV. in illis partibus ad hunc effectum degente, fuerint eosdem adstantibus Serenissimis vtiuque Parentibus, multisque Principibus sanguine coniunctis, cum nobiliori Procerum caterua contractum die 22. Maij 1611. per verba de praesenti matrimonium, quod hilari Ciuium, popularique plausu exceptum, in festo Sanctissime Trinitatis proximo, praevia dispositione Apostolica repetitum, ac demum in Capella Ducali a Reuerendissimo Episcopo Trullen. solemnizatum fuit, & licet illud per subsequendam quoque copulam consummatum, ex inuidua vitae consuetudine vsque ad nouissima Lotharingia bella, ac postmodum ex litteris, aliisque actibus maritalem affectum redolentibus videretur a Domino Duce Carolo comprobatum, ipse tamen de anno 1646. varias causas deducendo, & praecipue metum sibi a Patre incullum dedit de nullitate matrimonij, & eius validitatem tuente D. Ducissa Nicolae, ad probandum incumbentia, fuerint vigore remissoria vtiuque ab hoc sacro Tribunali concessa, hinc inde plures examinati testes, quorum depositionibus hodie diligenter excussis, & mature consideratis, Domini unanimiter censuerunt constare de validitate matrimonij, quandoquidem seruata forma tam in dispensatione Apostolica, quam in Saero Concilio Tridentino praescripta sess. 24. c. 1. de reform. apparet celebratum, ac initum mutuo amborum coniugum interueniente consensu, ex quo proinde validum censeri debet, ad text. in c. sufficit 27. q. 2. c. finit vtrum c. cum apud c. de sponsibus, c. licet de spons. duorum Sanchez. de matr. lib. 1. disp. 15. n. 2. Rot. coram Buratto dec. 713. dec. 893. per tot. & dec. 197. part. 4. dec. 150. n. 15. par. 6. rec. Matrimonium enim a consensu totum dependet, ab eoque seu verbis, vel signis exterioribus expresse formam recipit. D. Thom. in 4. sent. disp. 26. q. 2. art. 1. & ex eo notat Suar. ad 3. part. tom. 3. de Sacram. disp. 2. sect. 1. Paludan. in 4. distict. 1. q. 4. Card. Bellam. de Sacram. matr. lib. 1. controu. 2. cap. 6. Castro Pal. oper. moral. part. 5. disp. 2. punct. 3. n. 2. Rot. decis. 124. n. 1. & 2. part. 7. rec. & in Neapolitana matrimonij 1. Iunii 1650. in princ. coram Reuerendiss. D. meo Taracoen. confirmata 13. Maij 1651. coram Eminentiss. D. Card. Corrado.

2. Nec vrget quod omnis solitis denunciationibus fuerit contractum, ne in libro Patrochi legatur descriptum, quia ad vtrumque facilis patet responsio; Denunciationes enim in indulto dispensationis expresse remittuntur, & cum non sint de substantia, sed ad bene esse, eorum defectus matrimonium non irritat, ut sapienter censuit